

РЕШЕНИЕ

№ 2131

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110146103 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът предоставя на страните следния **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД**:

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***] срещу **В. С. С.**, ЕГН ***** (заместен след смъртта си в хода на производството от своя наследник по закон **К. С.а С.а**) в качеството му на наследник на **Е. Т. З.**, ЕГН *****- бивш собственик и титуляр на партида за топлоснабден недвижим имот- Апартамент [***], находящ се в [***], с присъединен **абонатен № [***]**, с която моли от съда да бъде осъден ответникът да заплати сумата от **544,66 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 26.08.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **97,35 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 21.06.2022 г., сумата от **8,30 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.12.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 26.08.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, и сумата от **1,78 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 31.01.2020 г. до 21.06.2022 г.

В исковата молба ищецът [***], ЕИК [***], поддържа, че ответникът **В. С. С.**, ЕГН ***** (заместен след смъртта си в хода на производството от своя наследник по закон **К. С.а**), в качеството му на собственик на топлоснабден имот- Апартамент [***], находящ

се в [***], с присъединен **абонатен № [***]**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ се явява клиент на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от [***] на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45-дневен срок, след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от [***] съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор. Ищецът е представил всички писмени доказателства, с които разполага, като е поискал също изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника **В. С. С.**, ЕГН *****, чрез особен представител адв. М. М.- САК, към който отговор се присъединява и пълномощника на конституирания по реда на чл.227 от ГПК, след смъртта на В. С. (на 06.06.2023 г.), като ответник в производството, негов наследник по закон **К. С.А С.А**, с ЕГН *****, с който отговор оспорват исковете по основание и размер. Оспорват ответниците да са собственици на процесния имот или вещни ползватели. Оспорват ищецът реално да е доставил топлинна енергия до имота, респективно оспорват нейното количество. Поддържат, че не било доказано монтираните средства за търговско измерване да отговарят на техническите изисквания. Не бил представен ежемесечен отчетен картон за техническо отчитане на показателите на топломера и общия водомер за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция. Посочват, че по делото не били представени доказателства за уведомяване на ответника/-ите за отчитането на средствата за индивидуално измерване и разпределение на ТЕ. Оспорва наличието на договорни отношения между ответника/-ите и дружеството топлинен счетоводител. Правят възражение за изтекла погасителна давност. Молят за отхвърляне както на главните, така и на акцесорните искове за мораторна лихва.

Привлеченото като трето лице-помагач на страната на ищеца, в лицето на фирмата за дялово разпределение - [***], с ЕИК [***], не изразява становище по исковете, но представя находящите се при него документи – главен отчет, изравнителна сметка и документи, удостоверяващи връчването на последните на представител на ЕС.

Съдът, като съобрази събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал.1-3 ГПК, намира за установено следното:

Иск с правно основание чл.79 ал.1 от ЗЗД:

С доклада по делото, приет за окончателен без възражения от страните, съдът е указал

на ищеца, че следва да докаже следните обстоятелства: 1. сключен между страните валиден договор при ОУ или индивидуален с ответника; качеството потребител - собственик или ползвател на топлоснабдения имот за ответника. 2. точно изпълнение на договора от ищеца-доставяне на топлинна енергия до имот, ползван от ответника, по вид /за отопление, топла вода, сградна инсталация, услуга дялово разпределение/, обема ѝ и цена. По отношение на претендираната главница за дялово разпределение, ищеца следва да докаже размера ѝ, както и че е заплатил същата на трето лице /ФДР/ или е осъществил сам услугата по дялово разпределение, за която се дължи претендираната цена и периода, за който е извършвана, като следва да представи доказателства за извършения отчет на уредите за дялово разпределение и издадените въз основа на този отчет, изравнителни сметки. При установяване на горните факти в тежест на ответника е възложено да докаже, че е погасил претендираните вземания, както и всички правоизключващи възражения, ако бъдат наведени такива.

По възражението за давност, заявено от ответника, в тежест на ищеца е възложено да докаже, че от настъпване на изискуемостта на вземанията са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността. В случай, че се установи основанийето за претендираните вземания, на ответника е указано да установи способ за погасяване на задълженията си.

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ /в редакцията ѝ, относима към процесния период/ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, **са потребители** на топлинна енергия. Законова дефиниция на понятието потребител на топлинна енергия е дадена с разпоредбата на параграф 1, т. 42 от ДР на ЗЕ /отм./, съобразно която в редакцията ѝ към процесния период, потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 155 ЗЕ, е собственик или ползвател на имот, който ползва топлинна енергия с топлоснабдител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване.

По делото са приети като доказателства нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № [***]/17.06.1996 г., Съобщение към фактура № [***], с получател Е. Т. З., Договор № [***] между ЕС, находяща се в [***], представлявана от упълномощен представител на ЕС – Н. Г. и ФДР в лицето на [***], с приложено към него извлечение от списък на етажните собственици, в който за ап[***] е вписана и подписана Е. Т. З., наследодател на ответника В. С., заместен след неговата смърт в хода на производството от К. С.а, всички те неоспорени в хода на делото от ответника, които съдът кредитира и от които се установява, че наследодателя на ответника В. С. – Е. З. е закупила процесния апартамент [***] през 1996 г., където е живяла до смъртта си на 28.01.2020 г. Същата към момента на смъртта си е със статут на „разведена“ и нейн единствен наследник по закон е конституирания първоначално от ищеца ответник В. С. С., заместен след неговата смърт, настъпила в хода на производството на 06.06.2023 г. от неговата наследница по закон – К.

С.а С.а, еднокръвна сестра.

Следователно от писмените доказателства по делото се установява безспорно, че след смъртта си бившия собственик на процесния апартамент [***] е наследена от сина си В. С. С., който пък след своята смърт (настъпила в хода на производството) е наследен от своята наследница по закон – К. С.а С.а, която в това си качество се явява и единствен собственик понастоящем на процесния недвижим имот. Същата в това си качество се явява и потребител на ТЕ и ще следва да отговаря за задълженията за доставената и потребена в имота ТЕ, в периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г.

От приетите по делото доказателства се установява, че процесния апартамент през периода 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г. е бил с непрекъснато топлоснабдяване, като дяловото разпределение на ТЕ за ЕС е извършвано от ФДР [***]. За абоната е начислявана ТЕ за отопление на имот с 1 бр. щранг-лира с мощност – 290 Вт., а за процесния период не е извършен редовен отчет на уредите в имота, тъй като видно от приетите по делото доказателства, представени от ТЛП, от страна на абоната не е бил осигурен достъп – Констативен протокол за неосигурен достъп, на л.87 от делото, приети като неоспорени от ответника.

Топлинната енергия за БГВ в апартамента е изчислявана на база 140 л. дневно за един потребител, като количествата ТЕ за подгряване на битова вода са изчислени по т.5.2. от Приложение към чл.61, ал.1 от Наредба № 16-334 за топлоснабдяването от м.04.2007 г. и последващата такава Наредба № Е-РД-04.1/12.03.2020 г. за топлоснабдяването. От заключението на СТЕ се установява още, че разпределението на ТЕ за сградна инсталация е извършено съгласно зависимост описана в Приложение към чл.61, ал.1, т.6.1.1. на Наредба № 16-334 за топлоснабдяването от м.04.2007 г., изм. от м.06.2014 г. и последващата Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването, като за имота сградна инсталация се разпределя в зависимост от отопляемия обем на апартамента – 110 куб.м. и този на ЕС – 10490 куб.м. Тоест, разпределената ТЕ за сградна инсталация е в съответствие с нормативната уредба, регламентираща топлоснабдяването и отчитането му, относима към процесния период.

По делото е приета 1 бр. ОФ № [***]/31.07.2020 г., видно от която за отоплителен период от 01.05.2018 г. до 30.04.2019 г. фактурираната стойност за доставена ТЕ е в размер на 243,99лв. (по прогнозни данни), а след изравняването абоната дължи доплащане на сума от 394, 84 лв.

Видно от приложените от ищеца и ТЛП доказателства – индивидуална справка за използвана топлоенергия за процесния период за аб. № 3[***]–1 бр.; констативен протокол за неосигурен достъп за отчет – 1бр., /неоспорени от ответника/; документи за връчване на изравнителни сметки се установява, че разпределението на топлинна енергия на абоната през процесния период е извършено съгласно данните по уредите за дялово разпределение, изравнителните сметки и при спазване на действащите към процесния период нормативни актове за топлоснабдяването.

Дължимата от ответника сума е в съответствие с прогнозно фактурираното от ищеца и след съответното изравняване, въз основа на изготвената от ФДР Справка за използвана топлинна енергия с период на отчитане 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г., видно от което потребителят дължи общо за отоплителния сезон, включен в процесния период сумата от 544,66 лв. за ТЕ (от която сума 243,99 лв. прогнозно фактурирани + 300,67 лв., по изравнителни сметки).

Предвид гореизложеното, съдът приема, че между страните за процесния период е сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ.

Предвид установяването на качеството на потребител на ТЕ на ответника С. като наследник и собственик на бившия такъв и потребител на ТЕ на процесния имот, с оглед събраните по делото писмени доказателства съдът приема за установено, че на ответника В. С., респ. на неговия наследодател З. до смъртта ѝ, на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сграда, в режим на етажна собственост и при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и 1 бр. изравнителна сметка за сезон. Начислените при ищеца количества потребена от ответника, респ. неговия наследодател топлинна енергия са съответни на отчетената и разпределена от [***] и при спазване поднормативната уредба. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответника във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответника са начислени сметките за процесния период. От заключението на СТЕ пък става ясно, че сградата, в която се намира процесния топлоснабден имот е с непрекъснато топлоподаване през целия период от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., а общия топломер в АС е отчитан ежемесечно. Уредът е от търговски тип, преминал е съответните метрологични проверки, съгласно Наредбата за измерванията, като отчислените технологични разходи са изчислени, съгласно действащата методика и са за сметка на [***].

При тази установеност от фактическа страна, с оглед приетите по делото, посочени по-горе писмени доказателства, неоспорени по реда на чл. 193 ГПК, съдът приема, че се установяват въведените с исковата молба твърдения ответникът В. С. С., в качеството си на единствен собственик по наследство на топлоснабдения имот – Апартамент [***] находящ се в [***], а след неговата смърт и неговата наследница К. С.а да са потребители на доставяната до имота топлинна енергия и предвид нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ да са обвързани от облигационни отношения с ищеца по Договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди, сключен при Общи условия, както и че в имота на ответника се е извършвала през процесния период 2019-2020 г. услугата „дялово разпределение“ от страна на ФДР [***].

От представените документи, касаещи разпределението на ТЕ в имота, се установява, че действително в сградата, в която се намира апартамента, собствен на ответника С., е

извършвана дейност по топлинно счетоводство, а реалното отчитане на индивидуалните уреди за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода в процесния имот е било извършвано от ТЛП на ищеца - [***], като в края на отоплителния сезон, абоната не е осигурил достъп за ежегодния реален отчет на уредите и разпределителите им, поради което количеството ТЕ за отопление и топла вода са начислени на база.

От приетите по делото доказателства представени от ищеца и ТЛП - дялово разпределение за аб. № [***], Обща справка за начислените и дължими суми, ОФ № [***]/31.07.2020 г., и заключенията на приетите експертизи се установява, че стойността на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., отразена в цитираната ОФ-ра, след приспадане на платените от абоната суми (78,20 лв., чрез прихващане на дължима на абоната сума от предходен отоплителен сезон) възлиза на сумата от общо 544,66лв. за ТЕ, а дължимата за същия период сума за дялово разпределение възлиза на 8,30 лв. съгласно издадените 5 бр. фактури в периода от м.12.2019 г. до м.04.2020 г. За тази сума (общо 552,96 лв.) отговаряща на реално консумираната топлинна енергия и таксите за ДР за процесния период, отговаря абоната, доколкото няма данни за извършени плащания. Издадените месечни фактури на база прогнозни количества потребена ТЕ са били сторнирани, като са издадени съответните кредитни известия. Съобразно заключението на ССЧЕ, кредитирано от съда, за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., прогнозно фактурираните от ФДР суми за ТЕ, начислени по партидата на абонатен № [***] за топлофицирания имот, са на обща стойност 243, 99 лв. с ДДС, като към тях следва да се прибави резултатът от въведените с ДИ/КИ изравнителни сметки, който е сума за доплащане в общ размер от 394, 94 лв. Вещото лице е установило още, че за процесния период има разлика в цена на ТЕ, одобрена от ДКЕВР, като следва да се приспадне сумата от 21, 91 лв. Отделно от изравнителните сметки е приспадната /прихваната сумата от 78,20 лв. (която е за връщане на абоната по ОФ от м.07.2019 г., т.е от предходен период). Така крайния резултат от изравняването, което следва да се прибави към прогнозно фактурираните суми е в размер на 300,67 лв. или общо дължимата сума за ТЕ за процесния отоплителен сезон възлиза на 544, 66 лв., колкото претендира и ищеца с ИМ.

По възражението за давност:

Предвид горния извод на съда за основателност на иска, касаещ доставената, но незаплатена ТЕ, следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответниците, в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД, за изтекла погасителна давност за част от процесните вземания.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен

правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер – арг. чл. 155 и чл. 156 от Закона за енергетиката. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия, съдът при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да са такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б ”в” ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата разп. кратка тригодишна погасителна давност.

Съгласно нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на исковата молба в съда, в случая на 26.08.2022 г. Отделно от горното, съгласно чл.3, т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., в срока от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностите срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. Общеизвестен факт е, че извънредното положение в страната бе отменено на 13.05.2020 г., а съгласно горецитирания закон, спрелите да текат по време на извънредното положение срокове продължават да текат „след изтичането на седем дни от обнародването на закона в ДВ, т.е. 7 дни след 13.05.2020 г., т.е. след 20.05.2020 г. В този смисъл, тригодишния период на давност, касаещ процесните вземания следва да се счита удължен с 68 дни, поради извънредното положение във вр. с Ковид 19 пандемията и следователно всички вземания на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия и лихви не са погасени по давност, а са изискуеми и дължими от абоната. (видно и от приетото без възражения от страните заключение по СТЕ, което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно).

Следователно въведеното от ответниците възражение за погасяване на част от вземанията на ищеца по давност, за посочените в ОИМ периоди /от 01.05.2019 г. до 26.08.2019 г./, се явява неоснователно.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Предвид чл. 150 от ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на същата се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответника по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от [***] и одобрени от комисията Общи условия за процесния период да са обвързващи и за ответника В. С., а след неговата смърт и за правоприменника му в производството К. С.а. С разпоредбата на чл. 33, ал.2 от същите се определя срок за заплащане на дължимата от купувача месечна цена на доставената топлинна енергия – **45 дни след изтичане на периода, за който се отнасят.** Съгласно чл.33, ал.4 от ОУ продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва, само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3, ако не са заплатени в срока по ал.2, т.е. само върху задължението по Общите фактури. В този смисъл, въпреки, че изискуемостта на вземанията

по ежемесечните вноски, настъпва след изтичане на 45-дневен срок след края на месеца, за който се отнасят, то неплащането им в срока, не води до начисляване на лихви върху прогнозни суми. Напротив, обезщетение за забава се дължи единствено върху стойността на задължението на потребителя, по общите фактури, в случай, че не се плати в срока по чл.33, ал.4 от ОУ.

С доклада по делото, съдът е указал на ищеца, че по иска с правно основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД** следва да установи 1.парично задължение на ответника; 2. **настъпила забава на последния за изпълнение на паричното задължение /настъпил падеж/**.

В случая важи принципа „Срока кани вместо кредитора“ и в този смисъл, съгл. чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок /т.е. след 14.09.2020 г./ купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Видно от заключението на ССЧЕ, законната лихва изчислена от датата на изпадане в забава – първия ден след срока за плащане посочен в ОФ (15.09.2020 г.) и до 21.06.2022 г. (датата на изготвяне на извлечението от сметки) начислена върху дължимата главница за ТЕ в процесния период, възлиза на претендираната от ищеца сума от **97,35 лв.** Същата не е обхваната от периода на погасителна давност.

Следователно, претенцията на ищеца за мораторната лихва върху главницата за ТЕ, следва да се уважи като основателна и доказана до размер от 97,35 лв.

По иска за главница за дялово разпределение и мораторна лихва върху нея:

Съгласно чл. 36 от ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата. Продавачът има право да начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва, когато задълженията на клиентите не са заплатени в срок от 45 дни от издаване на изравнителните сметки.

От представените от ищеца документи, касаещи дяловото разпределение в имота, приети като доказателства и неоспорени от ответника се установява, че действително за сградата, в която се намира апартамента, собственост на ответника В. С. (заместен от своя наследник по закон К. С.а), е извършвана дейност по топлинно счетоводство за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода. От приетата по делото справка, отразяваща извлечението от сметката за аб. № [***] и заключението на ССЧЕ се установява, че фактурираната цена на извършваната услуга по дялово разпределение за процесните 5 месеца, от м.12.2019 до м.04.2020 г., възлиза на **8,30 лв.** По делото има своевременно заявено възражение от ответника за погасяване на част от вземането на ищеца по давност,

което съдът приема за неоснователно, тъй като изискуемостта на вземането за м. 12.2019 г. е настъпила едва на 15.02.2020 г. (съобразно уговорения срок за плащане в ОУ от 45 дни след издаване на всяка месечна фактура) и не попада в периода на погасителната давност, прекъсната с подване на ИМ в съда.

Ответниците не са представили доказателства за плащане на дължимата сума, поради което предявения иск за цената на услугата „дялово разпределение“ която същите не са заплатили в срок, следва да бъде изцяло уважен. С оглед изложеното, цялото претендирано от ищеца вземане за услугата дялово разпределение се явява изискуемо, а иска като основателен за целия период и в пълен размер, следва да се уважи изцяло.

В този смисъл и на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от уговорения 45-дневен срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на таксата за услугата „Дялово разпределение“ и дължи обезщетение в размерите по чл. 86, ал.1 от ЗЗД. В конкретния случай ответника безспорно е изпаднал в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на таксата дялово разпределение, като за претендирания от ищеца период на забава от 01.01.2020 г. до 15.02.2020 г. иска се явява неоснователен, а ответника ще дължи обезщетение за забава в размер на 1,78 лв. (колкото ищеца претендира с ИМ), върху установената като дължима главница от 8,30 лв., но за действителния период на забава, от 15.02.2020 г. до 21.06.2022 г., който размер се установява и посредством приетото по делото заключение на ССЧЕ.

В заключение и на база приетите и обсъдени по-горе доказателства, общата дължима сума от ответника В. С. С., заместен в производството след неговата смърт от наследника му по закон К. С.а С.а, възлиза на претендираната от ищеца сума от общо **652,09 лв.**, от която сума **544,66 лв.** съставлява дължима главница за ТЕ за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г.; **97,35 лв.** - дължима мораторна лихва върху главницата за ТЕ за претендирания период **от 15.09.2020 г. до 21.06.2022 г. ; 8,30 лв.** съставлява дължимата главница за дялово разпределение за периода **от м.12.2019 г. до м.04.2020 г., а 1,78 лв.** - мораторна лихва върху главницата за ДР за периода от 15.02.2020 г. до 21.06.2022 г., до които размери исковите се явяват основателни и доказани, и като такива ще следва да се уважат.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски за производството има само ищеца. Претендират се такива в размер на **1100 лв.**, вкл. юрисконсултско възнаграждение, като е представен и списък по чл. 80 от ГПК. По делото има и приложени доказателства за сторените разноски от [***] в сочения размер, от която сума 100,00 лв. за платена държавна такса, 600 лв. – за експертизи; 300 лв. – за възнаграждение за особен представител на ответника В. С. (починал в хода на производството). Отделно, предвид факта, че ищеца е представляван в производството от юрисконсулт, на същия му се дължи и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съгл. чл.78, ал.8 от ГПК, който съдът определя на **100,00 лв.** Предвид пълното уважаване на предявените искове, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, на ищеца се следват разноски в пълен размер от **1100,00 лв.**

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл.86 от ЗЗД **К. С.А С.А**, ЕГН *****, заместила в производството след смъртта му на 06.06.2023 г. първоначално конституирания ответник **В. С. С.**, ЕГН *****, в качеството ѝ на наследник на **В. С. С. и Е. Т. З.**, ЕГН ***** (бивши собственици на топлоснабдения имот) и собственик по наследство на топлоснабдения имот, находящ се в [***], с присъединен абонатен № [***], да заплати на [***], с ЕИК [***] сумите от общо **652,09 лв.**, от която:

- **544,66 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба - 26.08.2022 г., до окончателното ѝ изплащане;

- **97,35 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за ТЕ, дължима за периода от 15.09.2020 г. до 21.06.2022 г.;

- **8,30 лв.**, представляваща главница за извършваната през периода от 01.12.2019 г. до 30.04.2020 г., услуга по дялово разпределение, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба - 26.08.2022 г., до окончателното ѝ изплащане;

- **1,78 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за ДР, дължима за периода на забава от 15.02.2020 г. до 21.06.2022 г., като отхвърля иска за мораторна лихва за периода от 01.01.2020 г. до 15.02.2020 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **К. С.А С.А**, ЕГН ***** да заплати на „**ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ**“ ЕАД, ЕИК [***], сумата от общо **1100,00 лева**, представляваща сторени от ищеца съдебни разноски за настоящото исково производство.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач [***], с ЕИК [***], със седалище и адрес на управление в [***].

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____